

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/128/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8309205718
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8309205718.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci navrhovateľa R. H., bytom Y. XXX/X, R., právne zastúpený LEGAL CARTER, s. r. o., Ľubinská 18, Bratislava, IČO: 36 677 175 proti odporkyni T. R., bytom Y. XX, X., t. č. XX H. A. V. N., F., v konaní zastúpená X. V., opatrovníčkou pre konanie, pracovníkom Okresného súdu K., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 10C/89/2009-278 zo dňa 16. 04. 2013 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v zamietavom výroku o 8 830 libier.

V ostatnej zamietavej časti o vyporiadanie hnutelných vecí a zaplatenie 42 803,20 Sk, vo výroku o trovách konania účastníkov a trovách štátu zrušuje rozsudok a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 52 220 Kč, 757,60 Eur a 2 350 libier do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol. Priznal odporkyni náhradu trov konania, uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné náklady za preklad vo výške 80,74 Eur a odporkyni vo výške 53,72 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení poukázal na obsah návrhu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, stanovisko účastníkov konania, výsledky vykonaného dokazovania, obsah pripojeného spisu Okresného súdu Humenné, sp. zn. 8C/188/2005, ktorým bolo manželstvo účastníkov vyhlásené za neplatné, a to rozsudkom zo dňa 07. 06. 2006 s právoplatnosťou od 14. 06. 2006, citoval ust. § 149 ods. 1, 3, 4 a § 150 Občianskeho zákonníka a uviedol, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že účastníci uzavreli manželstvo dňa XX. XX. XXXX., ktoré bolo rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 8C/188/2005 zo dňa 07. 06. 2006 vyhlásené za neplatné s právoplatnosťou od 14. 06. 2006. Návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva podal navrhovateľ 15. 06. 2009 a z dôvodu uplatnenej námietky odporkyne o včasnosti podaného návrhu súd uviedol, že rozsudok vyhlásením manželstva za neplatné nadobudol právoplatnosť 14. 06. 2006, a preto prvýkrát mohol navrhovateľ podať návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov dňa 15. 06. 2006. Z uvedeného vyplýva, že posledný deň lehoty pripadol na 15. 06. 2009, kedy aj v skutočnosti navrhovateľ podal návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, a preto bol podaný riadne a včas. Zo strany navrhovateľa nebolo preukázané, aby účastníci nadobudli spoločne hnutelný a nehnuteľný majetok, a preto sa návrhom na začatie konania domáhal len vyplatenia finančných prostriedkov, ktoré zo svojho majetku vynaložil na majetok odporkyne. Žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť 52 220 Kč, 12 929,18 libier, 42 830,20 Sk, t. j. 1 420,81 Eur a 750,60 Eur. Na pojednávaní dňa 26. 03. 2013

prehlásil, že netrvá na vyporiadaní hnutelných vecí, lebo ich nevie označiť a rovnako ani nepožaduje sumu 42 830,20 Sk.

Z predložených dokladov súd uznal za dôvodný pokladničný doklad zo dňa 21. 02. 2005, ktorým bola uhradená suma 44 000 Kč za operáciu očí odporkyne, ďalej finančné prostriedky, ktoré zaplatil navrhovateľ dňa 21. 03. 2003 na nákup bojlera v hodnote 757,60 Eur, ako aj finančné prostriedky na kúpu plastových okien vo výške 2 350 libier a na kúpu prsteňov v hodnote 6 220 Kč a v hodnote 2 000 Kč. Súd sa stotožnil s tvrdením navrhovateľa, že pokiaľ by ho odporkyňa neuviedla do omylu, nemusel by tieto finančné prostriedky vynaložiť. Navrhovateľ si ďalej uplatnil finančné prostriedky za elektrinu zo dňa 25. 05. 2006 v sume 208,86 libier, ďalej platobný príkaz otca navrhovateľa JUDr. F. H. v prospech odporkyne znejúci na sumu 41 203,20 Sk, ďalej doklad o zaplatení, resp. platobné príkazy zo dňa 16. 05. 2003 znejúce na sumu 530 libier, platobný príkaz zo dňa 12. 01. 2004 znejúci na sumu 600 libier, platobný príkaz zo dňa 16. 03. 2004 znejúci na sumu 500 libier, platobný príkaz zo dňa 14. 04. 2004 znejúci na sumu 300 libier, platobný príkaz zo dňa 19. 01. 2005 znejúci na sumu 6 900 libier, ďalej faktúru zo dňa 07. 03. 2005 znejúci na sumu 1 600 Sk, doklad o zaplatení sumy 983,86 libier, ďalej o zaplatení sumy 506,46 libier, o zaplatení sumy 45 libier a o zaplatení sumy 5 libier.

Súd nepriznal navrhovateľovi náhradu sumy 41 230,20 Sk, pretože tieto finančné prostriedky poskytol otec navrhovateľa JUDr. F. H., a preto sa nejedná o finančné prostriedky, ktoré vynaložil navrhovateľ zo svojho majetku na majetok odporkyne. Taktiež nebol v konaní preukázaný dôvod, pre ktorý otec navrhovateľa odporkyni tieto finančné prostriedky poskytol. Z predložených platobných príkazov zo dňa 16. 05. 2003, 12. 01. 2004, 16. 03. 2004, 14. 04. 2004, 19. 01. 2005, ako aj z výpovede navrhovateľa vyplýva, že tieto finančné prostriedky poukazoval na účet odporkyne. Týmto nebolo preukázané, žeby tieto finančné prostriedky boli použité na zaplatenie úveru ako tvrdil, ktorý splácala odporkyňa na kúpu bytu v K.. Všetky tieto finančné prostriedky boli poukazané na účet odporkyne počas trvania manželstva, takže ich použitie a účel mohli byť rôznorodé. Mohlo ísť o náhradu spoločných nákladov, o dohodu, že navrhovateľ bude poskytovať tieto finančné prostriedky mesačne na účet odporkyne. Z týchto platobných príkazov teda nebolo jednoznačne preukázané, žeby tieto finančné prostriedky boli použité na úhradu úveru odporkyne, a preto súd náhradu sumy celkovo vo výške 8 830 libier, ktorá vyplýva z vyššie uvedených platobných príkazov, nepriznal. Ďalej navrhovateľ predložil doklad na zaplatenie sumy 1 600 Sk zo dňa 07. 03. 2005, z čoho taktiež nebolo preukázané, na čo boli tieto finančné prostriedky použité, či na majetok odporkyne, či z vlastných prostriedkov navrhovateľa. Ďalej predložil doklad o zaplatení sumy 9 830,86 libier, o zaplatení sumy 506,46 libier, o zaplatení sumy 45 libier a o zaplatení sumy 5 libier, celkom v hodnote 1 539,52 Eur. Ani túto sumu súd navrhovateľovi nepriznal, pretože ide o náklady spojené s právnym zastúpením navrhovateľa, podľa jeho tvrdenia pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. Tieto náklady si teda môže prípadne uplatniť pri náhrade trov konania, avšak v žiadnom prípade sa nejedná o finančné prostriedky, ktoré vynaložil navrhovateľ počas trvania manželstva na majetok odporkyne z vlastných finančných prostriedkov, a preto mu súd túto sumu nepriznal. Z uplatnenej sumy navrhovateľom súd teda priznal navrhovateľovi náhradu vo výške 757,60 Eur za nákup bojlera do domu patriaceho odporkyni, ďalej sumu 2 350 libier za kúpu plastových okien, ktoré boli nainštalované v byte odporkyne, ďalej sumu 44 000 Kč, ktoré zaplatil navrhovateľ odporkyni za operáciu očí a sumu 8 220 Kč, ktoré použil navrhovateľ na kúpu snubných prsteňov, ktorú kúpu súd uznal z dôvodu, že odporkyňa uviedla navrhovateľa do omylu s tým, že v čase uzavretia manželstva s navrhovateľom už bola vydatá, o čom svedčí aj skutočnosť, že manželstvo bolo vyhlásené za neplatné. Pokiaľ by túto skutočnosť odporkyňa navrhovateľovi nezatajila, nedošlo by k vynaloženiu týchto finančných prostriedkov.

Súd zamietol návrh čo do sumy 41 203,20 Sk, ktoré vynaložil otec navrhovateľa na účet odporkyne dňa 25. 03. 2002, pretože sa nejedná o finančné prostriedky navrhovateľa. Ďalej súd nepriznal sumu 8 830 libier, ktoré vyplývajú z platobného príkazu zo dňa 16. 05. 2003 znejúci na sumu 503 libier, zo dňa 12. 01. 2004 znejúci na sumu 600 libier, zo dňa 16. 03. 2004 znejúci na sumu 500 libier, zo dňa 14. 04. 2004 znejúci na sumu 300 libier a zo dňa 19. 01. 2005 znejúci na sumu 6 900 libier, lebo nebolo preukázané zo strany navrhovateľa, že tieto finančné prostriedky boli použité na úhradu úveru, ktorý odporkyňa vzala za účelom kúpy bytu. Ďalej súd nepriznal navrhovateľovi uplatnenú sumu 1 600 Eur, lebo nebolo preukázané, na aký účel boli tieto finančné prostriedky použité, ako aj celkom uplatnenú sumu vo výške 1 539,32 libier, ktoré mal použiť na zaplatenie služby právnickej kancelárie v súvislosti s vyporiadaním bezpodielového spoluvlastníctva manželov. V každom prípade takisto sa nejedná o finančné prostriedky, ktoré by boli vynaložené na majetok odporkyne z výlučne finančných prostriedkov navrhovateľa, ale na úhradu právnych služieb, ktoré si môže navrhovateľ uplatniť ako trovy konania. Súd poukázal na to, že

na pojednávaní dňa 26. 03. 2013 navrhovateľ uviedol, že netrvá na úhrade sumy 42 803,20 Sk, ale z predloženého spisového materiálu vyplýva, že táto suma v sebe zahŕňa sumu 41 203,20 Sk, ktoré uhradil otec navrhovateľa na účet odporkyne a sumu 1 600 Sk, o čom je takisto v spise predložený doklad zo dňa 07. 03. 2005. Z tohto dôvodu súd v celkovej výške sumy 42 803,20 Sk navrhovateľovi nepriznal. Súd v prevyšujúcej časti o uplatnenú sumu 12 929,18 libier priznal len 2 350 libier za zaplatenie plastových okien a v prevyšujúcej časti čo do sumy 10 579,18 libier návrh zamietol.

O trovách konania účastníkov súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že priznal náhradu trov konania odporkyni, ktorej úspešnosť bola vo výške 20,10 %. O trovách štátu súd rozhodol podľa ust. § 148 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že zaviazal navrhovateľa zaplatiť náklady štátu spojené s prekladom listinných dôkazov, t. j. vyplatenej odmeny vo výške 99,60 Eur, a to uznesením zo dňa 26. 01. 2012, vo výške 14,94 Eur uznesením zo dňa 13. 11. 2012, ako aj uznesením zo dňa 12. 04. 2013 vo výške 19,92 Eur, ktorá odmena bola vyplatená prekladateľke Mgr. F. X. zo štátnych prostriedkov, celkom vo výške 134,46 Eur. Súd náhradu trov štátu rozdelil medzi účastníkov konania podľa ich neúspechu v konaní, t. j. neúspech navrhovateľa v konaní bol vo výške 60,05 %, a preto ho zaviazal na úhradu sumy vo výške 60,05 % zo sumy 134,46 Eur, t. j. na úhradu sumy 80,74 Eur a odporkyňa bola v konaní neúspešná do výšky 39,95 %, a preto ju súd zaviazal na úhradu sumy vo výške 39,95 % zo sumy 134,46 Eur, t. j. na úhradu sumy 53,72 Eur.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie navrhovateľ. Namietal zamietavý výrok, priznanie náhrady trov konania odporkyni, ako aj uloženie povinnosť zaplatiť trovy štátu. V tejto časti navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a vyhovieť návrhu v celom rozsahu. Uplatnil si náhradu trov konania s tým, že žiadal zaviazat' odporkyňu na náhradu trov štátu. K veci samej namietal, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil, ako aj, že konanie má inú vadu, ktorá mala mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Namietal procesné pochybenie súdu spočívajúce v nerozhodnutí o čiastočnom späťvzati žaloby postupom podľa ust. § 96 Občianskeho súdneho poriadku o sumu 42 803,20 Sk, ako aj o vyporiadanie hnutelných vecí, ktoré nevie označiť. Ak by súd rozhodol procesným uznesením o späťvzati žaloby sčasti, malo by to vplyv na rozhodnutie o trovách konania z dôvodu, že súd pri rozhodovaní o trovách konania posudzoval pomer úspechu a neúspechu účastníkov v spore. Nesúhlasil s nepriznaním náhrady trov konania, ako aj uplatnenej sumy 8 830 libier. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa ho mal vyzvať na doloženie všetkých dôkazných prostriedkov, ktorými by preukázal, že uvedená suma bola vynaložená na výlučný majetok odporkyne. Uviedol, že naopak odporkyňa nepredložila žiadne dôkazy, ktorými by vyvrátila tvrdenie navrhovateľa a ani sa nezúčastňovala nariadených pojednávaní, na ktorých by mohla odporovať uplatnené nároky navrhovateľa. Tvrdenie, že finančné prostriedky poskytnuté v prospech účtu odporkyne mali slúžiť odporkyni ako odmena za domáce práce, považoval za nesprávne. Poukázal na to, že si nie je vedomý, žeby počas manželstva pristúpil k uzatvoreniu pracovnej zmluvy s odporkyňou, na základe čoho by jej bol povinný vrátiť finančnú odmenu za vykonávané práce. Ďalej namietal výrok o trovách konania, ako aj jeho povinnosť zaplatiť trovy štátu, ktoré považoval za nesprávne. Uplatnil si náhradu trov konania, ktorú špecifikoval. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok tak, aby súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť mu 52 220 Kč, 11 180 libier a 757,60 Eur, trovy konania z titulu zaplateného súdneho poplatku, náhrady trov právneho zastúpenia, ako aj odvolacie trovy. Uložiť odporkyni povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné trovy štátu z titulu nákladov za preklad vo výške 134,46 Eur.

Opatrovníčka odporkyne sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadřila.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúce z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke od 22. 05. 2014 (§ 214 ods. 2 v spojení s ust. § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je sčasti dôvodné.

Občianske súdne konanie je jednou zo záruk zákonnosti, pod ktorou treba rozumieť právnu istotu pri aplikácii práva súdom, a to v rozsahu zabezpečujúcom naplnenie spravodlivej ochrany subjektívnych práv účastníkov konania v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v súlade s právom na spravodlivý súdny proces zaručeným čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná.

Z procesného hľadiska je súd povinný svojou činnosťou zabezpečiť výkon spravodlivosti tak, aby nedošlo k jej odopretiu (§ 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, rozsahom odvolania navrhovateľa v zamietavom výroku o nepriznaní 8 830 libier a procesnom nerozhodnutí o čiastočnom späťvzati návrhu na začatie konania o vyporiadanie hnutelných vecí a zaplatenie sumy 42 803,20 Sk, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa na základe výsledkov vykonaného dokazovania správne právne vec posúdil a dospel k správnym skutkovým zisteniam. Odvolací súd bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a v súlade s ust. 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a s prihliadnutím k tomu, že sa v navrhovanom odvolacom petíte navrhovateľ domáhal zaplatenia 11 180 libier, odvolací súd preskúmaval len nepriznanie sumy 8 830 libier, lebo vyhovujúcim výrokom bola odporkyni uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 2 350 libier.

Vo vzťahu k nepriznaniu sumy 8 830 libier odvolací súd nepovažoval odvolanie za opodstatnené. Súd prvého stupňa správne z predložených listinných dôkazov nemal preukázaný účel platby, ktorý by smeroval výlučne na majetok odporkyne, a preto správne súd zohľadnil, že ide o finančné prostriedky, ktoré boli použité za trvania manželstva, a preto v danom prípade navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie, že predmetné finančné prostriedky boli výlučne použité na majetok odporkyne. Neunesenie dôkazného bremena má za následok neúspech účastníka v spore. V tejto časti sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, a preto napadnutý rozsudok v zamietavom výroku o nepriznaní sumy 8 830 libier potvrdil ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Za dôvodné považoval však odvolanie týkajúce sa nesprávneho procesného postupu súdu, ktorý nerozhodol o čiastočnom späťvzati návrhu ohľadne vyporiadania hnutelných vecí, ako aj zaplatenia sumy 42 803,20 Sk. Tvrdené skutočnosti navrhovateľom o tom, že došlo k späťvzatiu návrhu na začatie konania sčasti, vyplýva z obsahu spisu, a to č. l. 269 zo zápisnice o pojednávaní dňa 26. 03. 2013. Táto namietaná skutočnosť bola opodstatnená, na ktorú procesnú vadu odvolací súd prihliadal, lebo mala za následok v zamietavej časti sčasti nesprávne rozhodnutie (§ 212 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku). Navrhovateľ ako dominus litis disponuje s návrhom v sporovom konaní, a preto je oprávnený kedykoľvek vziať sčasti návrh späť, o ktorom procesnom úkone je súd povinný rozhodnúť. Tvrdená skutočnosť navrhovateľa spočívajúca v tom, že vzhľadom, že táto okolnosť je rozhodná pre následné rozhodovanie o trovách konania a stroch štátu bola opodstatnená. Pokiaľ súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania účastníkov, ako aj trovách štátu vychádzal z ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. pomeru úspechu a neúspechu účastníka v konaní, i napriek tomu, že nerozhodol o dispozitívnom úkone navrhovateľa procesným uznesením o čiastočnom zastavení konania, svojich postupom porušil právo účastníka na spravodlivý súdny proces zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vrátane práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky.

Rozhodnutie o trovách konania je súčasťou Ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu, a preto účastník sporového konania, ktorý mal v spore úspech má právo na ich náhradu, lebo pri rozhodovaní o trovách konania v sporovom konaní platí zásada zodpovednosti za výsledok účastníka v spore vyplývajúca z ust. § 142 Občianskeho súdneho poriadku. Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v ostatnej zamietavej časti o vydanie hnutelných vecí a zaplatenie 42 803,20 Sk, vo výroku o trovách konania účastníkov a trovách štátu (§ 221 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku) a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

V ďalšom konaní je úlohou súdu prvého stupňa rozhodnúť o čiastočnom späťvzati návrhu na začatie konania o vyporiadanie hnutelných vecí a zaplatenie 42 803,20 Sk procesným uznesením postupom podľa § 96 Občianskeho súdneho poriadku. Následne vzhľadom na rozhodnutie vo veci samej, ako aj procesné uznesenie o čiastočnom zastavení konania, na rozhodnutie o trovách konania je potrebné aplikovať aj ust. § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, a to z procesného hľadiska posudzovať zavinenie účastníkov na zastavení konania sčasti.

K tvrdeniu navrhovateľa v odvolaní, že súd ho mal vyzvať, aby preukázal ním uplatnenú náhradu na zaplatenie následne nepriznaných súm, odvolací súd uvádza, že na pojednávaní dňa 26. 03. 2013 súd prvého stupňa poskytol procesné poučenie prítomnému navrhovateľovi, že je povinný predložiť a označiť dôkazy pred vyhlásením dokazovania za skončené v zmysle ust. § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku. Z obsahu zápisnice o pojednávaní vyplýva, že navrhovateľ ďalšie návrhy na dokazovanie nepredložil, prehlásil, že ich nemá, a preto bolo procesným uznesením dokazovanie vyhlásené za skončené. Následne bolo pojednávanie odročené za účelom vyhlásenia rozhodnutia, ktorý termín vzal na vedomie navrhovateľ. Nebolo preto ďalšou povinnosťou súdu pri rozhodovaní vo veci samej opätovne poskytnúť procesné poučenie o dôkaznej povinnosti navrhovateľa v sporovom konaní posilnenom zásadou kontradiktórnosti vyplývajúcej z ust. § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Tieto námietky neboli dôvodné.

Podľa ust. § 226 Občianskeho súdneho poriadku, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa ust. § 224 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

O trovách účastníkov a trovách štátu odvolacieho konania vzhľadom na zrušenie rozhodnutia vo výroku o trovách konania, ako aj sčasti vo veci samej rozhodne súd prvého stupňa.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.